

dokler niso drugi uzroki, ki so se zgoraj navedli, njegovo zadolženje deloma proužročili.

Vsled teh uvaževanj mora komora kranjskih odvetnikov glede na razmere na Kranjskem vprašanje:

Ali bi bil razmeram na Kranjskem zakon o tako zvanem dvorskem pravu primeren, kateri bi na podlagi proste volje posestnika in brez skrčenja njegove dispozicijske prostosti do njegovega posestva singularno dedinsko pravo statuviral? — zanikati, zaradi česar odgovor na natančnejše vprašanje odpade.

Slovenščina pred sodnijami.

C. kr. okrajna sodnija v Loki sprejela je v neki pravdni zadevi slovensko pisan apelacijski odgovor, inrotulirala potem apelacijske akte ter jih predložila c. kr. nadsodnji v Gradec.

Z odločbo od 22. februvarja 1882, št. 2631, pa je omenjena nadsodnija naslednje zaukazala:

Gledé na to, da se imajo po §. 13. obč. sod. reda stranke in njihovi zastopniki v svojih spisih posluževati v deželi navadnega jezika, v katerem jeziku izdavat se morajo, kar se samo ob sebi ume, tudi sodnijske odločbe; gledé na to, da je bil v vojvodini kranjskej od vpeljave občnega sodnega reda izključljivo samo nemški jezik pri sodnijah navadni deželni jezik, v katerem jeziku morale so torej po §. 13. obč. sod. reda vse sodnijske vloge pisane biti, in v katerem jeziku izdavale so se tudi vse sodnijske odločbe; gledé na to, da se ta v zakonu opravičena raba nemškega jezika kot izključljivo jedinega v deželi navadnega sodnega jezika niti po zakonu niti po naredbi z močjo zakona izdani, ni premenila ali skrčila; gledé na to, da so justičnega ministra ukazi od 15. marca 1862, št. 865, in od 5. septembra 1867, št. 8636 in 9396 imeli samo namen, da bi se pri notranjem, uradnem občevanji sodnij s strankami, katere so jedino le slovenskega jezika zmožne, tem zadnjim olehčanja dodelila; gledé na to, da se pri spisateljki apelacijskega odgovora de praes. 13. decembra 1881, št. 6502, zgorejšnji pogoj vporabiti ne more; gledé na to, da se mora pri vsem tem v slovenskem jeziku sestavljeni

a pelacijski odgovor kot nepostavno sestavljen spis smatrati, katerega bi bil moral prvi sodnik po predpisu dvornega dekreta od 6. oktobra 1783, št. 197, just. zbir. zak. lit. a in od 13. februvarja 1795, št. 217, just. zbir. zak. lit. i zavrniti proti temu, da se v določnem obroku popravi in na novo vloži; gledé na to, da je izuzroka tudi pri rešitvi omenjenega apelacijskega odgovora izdani odlok od 13. decembra 1881, št. 6502, s katerim odlokom se je original apelacijskega odgovora nasprotniku dostavil, ter se k inrotuliranju aktov v apelacijskem teku dan določil, kakor tudi vsled tega odloka dné 8. februvarja 1882. izvršeno inrotuliranje aktov ničevno bilo, in gledé na to, da se mora ta ničevnost uradno v ozir vzeti, — pokončala je ta nadsodnija odlok od 13. decembra 1881, št. 6502, in inrotuliranje aktov de praes. 8. februvarja 1882, št. 755, ter okrajni sodnji naložila, da ima apelacijski odgovor de praes. 13. decembra 1881, št. 6502, zastopniku tožene z dostavkom povrniti, da ta odgovor lahko v nemškem jeziku in sicer v osmih dneh a. d. r. reproducira.

Najvišji sodni dvor je to odločbo z določbo od 29. marca 1882, št. 3196, potrdil, ter se pri tem skliceval na razloge nadsodnijske.

Za eksekucije ne velja zapoved §. 4. obč. sod. reda.

A. P. vložil je pred sodnijo v Kamniku proti M. P. prošnjo za eksekucijo, ter jo opiral na različne razsodbe in eksekucijske odloke. Z odlokom od 31. decembra 1881, št. 11363, odbila je prva sodnija to prošnjo ter to odbitev opravičevala s tem, da kumulacija tudi pri eksekucijskih prošnjah ni dovoljena.

C. kr. nadsodnija v Gradci pa je z odločbo od 29. marca 1882, št. 3853, odstranila ta odlok, ter prvi sodnji naložila, da ima eksekucijsko prošnjo brez ozira na kumulacijo rešiti.

Ta odločba opira se na to, da zadevajo različne razsodbe, na katerih podlagi se je za eksekucijo prosilo, jedne in iste stranke, da velja §. 4. obč. sod. reda samo za tožbe, nikakor pa ne tudi za eksekucijske prošnje, in da torej v govoru stoječa prošnja ne obsega nepostavne kumulacije.
